

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/13/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7808210462
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7808210462.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne G. S., F.. XX.XX.XXXX, T. R. C. R., K.. U. Č.. XXX, zastúpenej JUDr. Petrom Harakálom, advokátom so sídlom v Košiciach, Kováčska č. 28, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, IČO: 00 151 700, v konaní o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/148/2008-76 zo dňa 29.10.2012 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne ohľadom úrokov z omeškania zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že podanou žalobou žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu náhrady škody za ublíženie na zdraví z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 40.300.- Sk (1.203,94 eur) s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 10.9.2008 až do zaplatenia.

Rozsudkom zo dňa 25.3.2010 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.203,94 eur od 10.9.2008 do 27.1.2010, t. j. vo výške 141,33 eur. Zastavil konanie ohľadom istiny vo výške 1.203,94 eur a zaviazal žalovaného nahradiť žalobkyni trovy tohto konania vo výške 322,94 eur. V dôsledku podaného odvolania žalovaného čo do výroku ohľadom úrokov z omeškania a trov konania krajský súd uznesením zo dňa 24.05.2012 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej vyhovujúcej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z dôvodov uznesenia vyplynulo, že súd prvého stupňa omeškanie žalovaného neposudzoval v zmysle ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. a tiež uložil súdu prvého stupňa zistiť, či žalovaný už pred svojim listom zo dňa 10. 9. 2008 neposkytol žalobkyni riadne písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré jej odmieta uhradiť škodu. Žalovaný na výzvu súdu prvého stupňa po zrušení rozsudku odvolacím súdom predložil list zo dňa 26.3.2008, ktorým žalobkyni oznámil, že s jej nárokmi zatiaľ sa nemôže zaoberať, pretože vo veci nie je rozhodnuté o zavinení. Zároveň jej zaslal dotazník pre poškodeného. Rovnako dňa 3.4.2008 zaslal právnenému zástupcovi žalobkyne list, ktorým takisto oznámil, že nie je možné rozhodnúť o nárokoch žalobkyne, pretože nie je právoplatne rozhodnuté o zavinení. Zároveň mu oznámil, že bez právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní, nie je možné z ich strany sa definitívne vyjadriť k návrhu na uzavretie dohody, pretože je predčasný. Z pripojeného spisu 10C/57/2008 súd prvého stupňa zistil, že medzitýmnym rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 17.6.2009 súd prvého stupňa vyslovil, že žalovaný zodpovedá vo výške 90 % za náhradu škody žalobcom v 1. a 2. rade vzniknutej pri dopravnej nehode dňa 15.1.2007 stretom motorového vozidla M. H., L.: S.-XXX-I. so žalobcami. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.11.2009 č. k. 6Co/252/2009 - 185 a nadobudol právoplatnosť dňa 19.1.2010.

Súd prvého stupňa po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 11 ods. 5, 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. platného do 31.5.2010 uzavrel, že pre posúdenie omeškania poisťovateľa je predovšetkým podstatné zistenie dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a následné zistenie, či v zákonom určenej trojmesačnej lehote od uvedeného dňa boli splnené podmienky pre oznámenie poškodenému výšky poistného plnenia, t. j., či bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, alebo naopak tieto podmienky splnené neboli a poisťovateľ bol teda povinný poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie podľa § 11 ods. 5 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. Pre prípad, že by poisťovateľ povinnosť uloženú mu v § 11 ods. 5 citovaného zákona v určenej lehote nespĺnil, zákon mu v ods. 7 tohto ustanovenia priamo upravuje povinnosť zaplatiť poškodenému úroky z omeškania. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa preukázané, že žalobkyňa si nárok na náhradu škody u žalovaného uplatnila. Žalovaný jej oznamoval prostredníctvom jej právneho zástupcu, že nie je možné rozhodnúť o jej nárokoch na náhradu škody, pretože nebolo rozhodnuté o zavinení. Po skončení trestného konania žalobcovia podali žalobu o náhradu škody, o ktorej súd rozhodol medzitýmnym rozsudkom právoplatným dňa 19.1.2010. Po právoplatnosti tohto rozsudku došlo zo strany žalovaného k plneniu. Pokiaľ bol nárok žalobkyne sporný vzhľadom na zavinenie podľa súdu prvého stupňa ani žalovaný nemal dôvod plniť, a preto sa aj v zmysle vyššie citovaných ustanovení do omeškania nedostal. Preto súd prvého stupňa žalobu žalobkyne ohľadom úrokov z omeškania zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. ale vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, lebo žalobkyňa ohľadom priznania úrokov z omeškania nebola úspešná a žalovaný si žiadne trovy neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Navrhla zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa tak, že odvolací súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyňi 8,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.203,94 eur od 10.09.2008 do 27.01.2010, t.j. sumu 141,33 eur a trovy konania (prvostupňového i odvolacieho) vo výške 691,22 eur. Uplatnila odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. citujúc povinnosť žalovanej vyplývajúce z ust. § 11 ods. 5 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z. V dôvodoch odvolania poukazovala žalobkyňa na to, že odmietnutie poistného plnenia (písomná odpoveď žalovanej zo dňa 10.09.2008 z dôvodu, že poistený D. U. bol oslobodený spod obžaloby), nemožno považovať za kvalifikované vysvetlenie dôvodov v zmysle § 11 ods. 5 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., pretože toto je vysvetlením neúplným a účelovým. Žalobe vo veci samej predchádzalo písomné uplatnenie práva na náhradu škody z titulu bolestného zo dňa 04.12.2007 a z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia z 25.08.2008. Z uplatnení vyplýva, že nárok na náhradu škody sa opiera o objektívnu zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla. Žaloba podaná v predmetnej právnej veci poukazuje, že na Okresnom súde Rožňava prebiehalo civilné konanie vedené pod sp.zn. 10C/57/2008, kde bolo rozhodnuté dňa 03.09.2008 o základe medzitýmnym rozsudkom. Zo zisteného skutkového stavu pred súdom prvého stupňa sp.zn. 10C/57/2008, z dôvodov uznesení odvolacieho súdu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/250/2008 z 12.01.2009 a zo sp.zn. 6Co/252/2009 z 24.11.2009 pre žalovanú jednoznačne vyplynulo, že základ nároku bol daný od začiatku, a to bez ohľadu na vykonané dokazovanie v trestnom a civilnom konaní. K právnomu záveru, ku ktorému dospeli súdy obidvoch stupňov, že v danom prípade neprichádza do úvahy liberácia prevádzkovateľa motorového vozidla v zmysle druhej vety ust. § 428 Občianskeho zákonníka mohla dospieť aj žalovaná, lebo z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (viď aj znalecký posudok Ing. K. Kóteleša zo dňa 20.06.2007). Žalovaná plnením si povinností uložených jej ako poisťovateľovi v ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z., mohla predísť súdному sporu vyplatením poistného plnenia, hoci aj čiastočným plnením s použitím spoluviny poškodenej. To však neurobila. K prípadnému čiastočnému plneniu nedošlo ani vtedy, keď bolo známe rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/250/2008 zo dňa 12.01.2009, že liberácia prevádzkovateľa motorového vozidla v zmysle § 428 druhej vety Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy. K plneniu došlo až po uplynutí jedného roka. Žalovaná vo všetkých podaniach, ako i v podaniach citovaných súdom prvého stupňa z 26.03.2008, z 03.04.2008, ako i v podaní z 10.09.2008 vysvetľuje len dôvody neplnenia vzhľadom k zodpovednosti za škodu vodiča motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená a ktorého zodpovednosť vyplýva z ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Žalovaná ani v jednom z podaní nezaujala stanovisko k objektívnej zodpovednosti prevádzateľa motorového vozidla, ktorá vyplýva ust. § 427 a § 428 Občianskeho zákonníka. Žalovaná ako poisťovateľ teda nezaujala stanovisko k zodpovednosti svojho poistníka, ktorý je so žalovanou v poistno-právnom vzťahu na základe poistnej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (§ 2 písm. e) zákona č. 381/2001 Z.z.). Zodpovednosť vodiča motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená (§ 420 OZ), môže byť podľa odvolateľky daná len popri objektívnej

zodpovednosti prevádzateľa motorového vozidla, ktorý za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá podľa ust. § 427 a § 428 a nasl. Občianskeho zákonníka. Prítom žalovaná ani v jednom zo svojich písomných podaní nepodala žalobkyňu kvalifikované písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmieta uhradiť náhradu škody vzhľadom k prevádzateľovi motorového vozidla, k poisťovníkovi. Z uvedených skutočností je teda podľa odvolateľky zrejmé, že žalovaná ako poisťovateľ nespĺnila povinnosť tak, ako jej to zákonodarca prikazuje v ust. § 11 ods. 5 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. Porušenie tejto povinnosti zo strany žalovanej má za následok vznik práva poškodenej na úrok z omeškania. Žalobkyňa z uvedeného dôvodu si uplatnila právo na ročný úrok z omeškania zo sumy 1.203,94 eur od 10.09.2008 (odmietnutie plnenia) do 27.01.2010 (písomné oznámenie o poskytnutí plnenia z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia).

Žalovaná vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobkyne uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neodporuje zistenému skutkovému stavu, preto žalovaná navrhuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala žalobkyňa v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p., podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku súdu prvého stupňa.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné alebo závažné pochybnosti.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho a z akých dôvodov sa žalobca domáhal, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Súd prvého stupňa rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že žalovaná žalobkyňu, ktorá si uplatnila jeho nárok na náhradu škody prostredníctvom svojho právneho zástupcu, oznamovala, že nie je možné rozhodnúť o jej nárokoch na náhradu škody, pretože nebolo rozhodnuté o zavinení. Po skončení trestného konania žalobcovia podali žalobu o náhradu škody, o ktorej súd rozhodol medzitýmnym rozsudkom, právoplatným dňa 19.01.2010. Po právoplatnosti tohto rozsudku došlo zo strany žalovanej k plneniu. Pokiaľ bol nárok žalobkyne sporný vzhľadom na zavinenie, ani žalovaný nemal dôvod plniť, preto sa ani nedostal v zmysle ust. § 11 ods. 5 písm. a), b) a ods. 7 do omeškania. Preto žalobu žalobkyne ohľadom úrokov z omeškania zamietol.

Odvolací súd poukazuje na to, že Krajský súd v Košiciach v zrušujúcom uznesení č.k. 4Co/168/2010 - 47 zo dňa 24.05.2012 poukázal na to, že za riadne písomné vysvetlenie dôvodov podľa § 11 ods. 5 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. nie je možné považovať list žalovanej zaslaný právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 10.09.2008 pokiaľ v ňom oznámila ako dôvod, pre ktorý nie je možné vysporiadať uplatnené nároky žalobkyne len skutočnosť, že jej poistený D. U. bol v trestnom konaní oslobodený spod obžaloby, hoci nešlo o prevádzateľa motorového vozidla (§ 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka) s ktorým mala uzavretú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ale išlo o vodiča tohto vozidla a žiadne vysvetlenie dôvodov k nedostatku zodpovednosti prevádzateľa neuviedla. Zároveň odvolací súd v zrušujúcom uznesení č.k. 4Co/168/2010 zdôraznil, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve (§ 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.) a zodpovednosť vodiča motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda (zo všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka) môže byť daná len popri zodpovednosti (objektívnej) prevádzateľa motorového vozidla, ktorý za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá podľa § 421 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň uložil súdu prvého stupňa zistiť vzhľadom na skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola vedená korešpondencia, či žalovaná už pred svojím listom z 10.09.2008 žalobkyňu riadne písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré jej škodu odmieta uhradiť, neposkytla.

Z doplneného dokazovania súdom prvého stupňa vyplynulo, že žalovaná vo svojich podaniach zaujímala stanovisko len k zodpovednosti vodiča motorového vozidla, nie zodpovednosti svojho poisťníka, ktorý je so žalovanou v poisťno-právnom vzťahu na základe poisťnej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa teda nemožno vyvodiť, ako dospel súd prvého stupňa k záveru, že žalovaná splnila svoju povinnosť, ako jej to zákonodarca prikazuje v ust. § 11 ods. 5d zákona č. 381/2001 Z.z.

Z dôvodov rozsudku tiež vyplýva, že súd prvého stupňa z pripojeného spisu 10C/57/2008 zistil, že medzitýmnym rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 17.06.2009 vyslovil, že žalovaná zodpovedá vo výške 90 % za náhradu škody žalobcom v 1. a 2. rade L. S. I. G. S., vzniknutej pri dopravnej nehode dňa 15.01.2007 stretom motorového vozidla M. H., L.: S. - XXX- I. J. žalobcami. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.11.2009 č.k. 6Co/252/2009-185 a nadobudol právoplatnosť dňa 19.01.2010.

Odvolací súd konštatuje, že spis 10C/57/2008 nie je pripojený ku spisu 5C/148/2008, ani nevyplýva, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa tento spis by bol pripojený, ani na pojednávaní dňa 29.10.2012 súd prvého stupňa neoboznamoval žiadne listiny z pripojeného spisu 10C/57/2008.

Postup súdu prvého stupňa v súvislosti s vykonávaním listinných dôkazov nezodpovedá § 122 a § 123 O.s.p.

Odvolací súd zo zberného spisu Krajského súdu v Košiciach 6Co/252/2009 sa oboznámil s medzitýmnym rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 10C/57/2008 zo dňa 17.06.2009 a s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 6Co/252/2009 - 185. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že vlastníkom a držiteľom motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, je D. U. J., F.. XX.XX.XXXX, Z. R. E. R. D. U. F.. XX.XX.XXXX, ktoré vozidlo bolo účastné na dopravnej nehode. Zo zmluvy uzavretej medzi D. U., F.. XX.XX.XXXX a žalovanou o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vyplynulo, že poistenie bolo dohodnuté od 24.06.2005 na dobu neurčitú. Vodič motorového vozidla D. U. E. bol rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 3T/136/2007 zo dňa 24.01.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach 7To/31/2008 zo dňa 24.04.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, oslobodený spod obžaloby.

Odvolací súd preto považuje dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, že nárok žalobkyne bol sporný vzhľadom na zavinenie, a teda žalovaná nemala dôvod plniť za nepreskúmateľné a nezrozumiteľné.

Rovnako je nepreskúmateľný aj výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania, pokiaľ súd prvého stupňa vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a pritom tento výrok odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p., lebo žalobkyňa ohľadom priznania úrokov z omeškania nebola úspešná.

Súd prvého stupňa si neujasn timer, že predmetom konania neboli iba úroky z omeškania, ale pôvodne aj uplatnený nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 40.300,- Sk (1.203,94 eur) a v dôsledku dobrovoľného plnenia žalovanej sumy 1.203,94 eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia predmetom konania zostali iba uplatnené úroky z omeškania.

Preto súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní o náhrade trov konania pokiaľ došlo k späťvzatiu návrhu v konaní o náhradu škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia postupovať podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ktoré vyjadruje zásadu zodpovednosti za zavinenie na zastavení konania a pokiaľ ide o úroky z omeškania podľa ust. § 142 O.s.p.

Odvolací súd zároveň však poukazuje na to, že ani v prípade úspechu žalobkyne v konaní o zaplatenie kapitalizovaných úrokov z omeškania nie je možné za písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej zo dňa 28.04.2010, účasť na pojednávaní na Okresnom súde Rožňava 29.10.2012 a písomné podanie súdu (odvolanie zo dňa 07.12.2012) vychádzať z hodnoty jedného úkonu tarifnej odmeny 61,41 eur z hodnoty veci 1.203,94 eur, keďže hodnotou veci už zostalo len ušlé príslušenstvo pohľadávky a súvisiaci výrok o trovách konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.